

**[Justitsministeren.]**

da man fra Københavns Skattevæsen maatte give dem Ret heri, og da Udvalgsflertallet ogsaa gav dem Ret heri, har man stillet Ændringsforslaget til § 7, 1ste Stykke, hvorefter Forsikringsselskaberne er berettigede til hos de forsikrede at opkræve Bidraget for Tiden fra den 1. April til den 30. September 1938 i en eller flere Rater. Hvad er det saa, de ikke har Tid til?

Med Hensyn til det næste Spørgsmaal, om Inkassoverderlaget, altsaa et af Ændringsforslagene til § 4, kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, med Tilføjeelse, at saadant Inkassoverderlag jo ikke svares efter Loven af 1868, og derved, at Selskaberne altsaa efter § 5, 2det Stykke, kan opkræve Bidraget forud, faar de da en Renteindtægt, der af dem kan betragtes som en Slags Inkassoverderlag. Men i øvrigt har det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen gjort Rede for, hvorfor man ikke finder det rimeligt at give et særligt Inkassoverderlag her.

Det, som det ærede Medlem Hr. Westermann særlig har opholdt sig over, er Ændringsforslag Nr. 2, hvorefter de Konservative og Venstre foreslaar Forslagets 0,6 pro mille ændret til 0,54 pro mille for den første 6-aarige Periode. Ja, det Forslag var jo allerede forkastet i Landstinget, men Ændringsforslaget er Udtryk for den Opfattelse, at Bidraget for den første Periode bør sættes i Forhold til Brandvæsenets Udgifter i 1930—1936, saaledes at Bidraget kommer til at udgøre 75 pCt. af Kommunens gennemsnitlige aarlige Udgifter i den forløbne Periode. (*Westermann*: Nej, det er 82 pCt.). Hertil svarer en Promillesats paa 0,54, medens Lovforslagets Promillesats, som det ærede Medlem Hr. Westermann rigtigt paastaar, giver Dækning for ca. 82 pCt.

Københavns Skattedirektorat, som vi har forhandlet nærmere med, har paavist, at Bidragene for 1931 til 1936—37, hvis de havde været opkrævet med 0,6 pro mille, kun vilde have oversteget 75 pCt. af Udgifterne med ca. 520 000 Kr. eller med 4,69 pCt., altsaa under 5 pCt., saaledes at der ikke vilde være sket nogen Nedsættelse af Satsen. Men som det er gentaget Gang paa Gang her: naar Ministeriet har fastsat Promillen til 0,6 — selv om det ærede Medlem Hr. Westermann i øvrigt har Ret i, at 0,54 pro mille vilde dække 75 pCt., og skønt der altsaa herefter opnaas Dækning for mere end 75 pCt., skyldes dette udelukkende Magistratens berettigede Henviisning til, at der kan forventes

forøgede Udgifter i de kommende Aar, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen nærmere gjorde Rede for.

Jeg ser derfor ikke, at man hverken kan rette de voldsomme Bebrejdelser mod nogen, som Hr. Westermann gjorde, eller at man kan opnaa noget ved at gentage første Behandling, og jeg skal henholde mig til de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, og anbefale at stemme for Flertallets og mod Mindretallets Ændringsforslag.

**Ordføreren (*Schrøder*):** Det ærede Medlem Hr. Westermanns Udtalelser skal jeg ikke komme ret meget ind paa, det var jo nærmest en Repetition af den Tale, han holdt ved første Behandling. Vi har jo nu gennemdrøftet denne Sag ved adskillige Møder, og jeg synes derfor ikke, der er nogen som helst Anledning til at blive ved med at fremføre de samme Argumenter. Men jeg mener dog, at jeg maa protestere mod de Udtalelser, der er fremkommet om Udvalgsarbejdet. Jeg ved vel, at man ikke maa referere, hvad der foregaar i Udvalgmøderne, men jeg overskrider vel næppe Ytringsfrihedens Grænser, naar jeg siger, at vi har holdt 6 Møder, der har været rig Anledning for det ærede Medlem til baade at fremsætte sine Anskuelser og til at stille sine Spørgsmaal, og desuden har vi haft Ministeren til Samraad to Gange. Jeg forstaar derfor ikke, hvorledes det ærede Medlem kan paastaa, at der har været Diktatur under Behandlingen af denne Sag. Nok herom!

Det er jo ikke vor Skyld, at Sagen er blevet træneret. Det er længe siden Lovforslaget fremkom, og efter det Ændringsforslag, vi har stillet, kan Bidraget jo opkræves i Rater, og saa er der skabt Mulighed for, at Forsikringsselskaberne i rigtig god Tid kan faa Bidragene opkrævet, ogsaa deres Inkassoverderlag.

Det ærede Medlem siger dernæst, at det, der foregaar her, er en Formuekonfiskation. Det løb mig koldt ned ad Ryggen, da jeg hørte det. Loven er jo fra 1868, da der ikke fandtes noget Socialdemokrati — vi maa have haft brave Forgængere, siden der allerede dengang blev indført Formuekonfiskation; det Lovforslag, der foreligger her, er, som jeg tidligere har gjort opmærksom paa, kun en à jour-Føring af de Tanker, der gjorde sig gældende, da Loven af 1868 blev til.

Saa er der endelig et Punkt, hvor jeg maa give det ærede Medlem Ret. Jeg har i god Tro sagt, at de Konservative i sin